

PERSBERICHT

Armoedebeleid geeft mensen in armoede weinig hoop !

Decenniumdoelen 2017 presenteert haar zesde Armoedebaarometer

Donderdag 23 mei 2013 om 11u presenteert Decenniumdoelen 2017, een samenwerkingsverband van 12 organisaties en sociale bewegingen die de leefsituatie van mensen in armoede structureel willen verbeteren, de resultaten van de zesde meting van de Armoedebaarometer. De wetenschappelijke ondersteuning is van Centrum OASeS van de Universiteit Antwerpen.

In 2007 presenteerde Decenniumdoelen zes doelen op het vlak van gezondheid, inkomen, arbeid, wonen, onderwijs en samenleving . Uit de cijfers blijkt dat het uiterst twijfelachtig is dat deze doelen in 2017 zullen gehaald worden.

De cijfers

- De **kinderarmoede** is verder toegenomen. De algemene indicator geeft aan dat in Vlaanderen 9,7% van de kinderen in een kansarm gezin geboren wordt. Dit betekent een voortdurende stijging sedert de nulmeting. Van de jongeren leeft 10,4% in armoede.
- Het ervaren van de **gezondheid** als slecht tot zeer slecht is bij de mensen onder de armoedegrens ongeveer gelijk gebleven, namelijk 11,2%. De ongelijkheid (8,9 procentpunt bij de nulmeting, 4,9 procentpunt nu) is gedaald, maar dit is te wijten aan een stijging van het aantal mensen boven de armoedegrens dat de gezondheid als slecht ervaart. Een wrange vaststelling dus omdat de indicator van het aantal mensen boven de armoedegrens stijgt. Daarenboven is het aantal mensen dat hun gezondheidszorgen uitstelt om financiële redenen, ten opzichte van de nulmeting, zowel boven als onder de armoedegrens gestegen. 7,9% van de mensen onder de armoederisicogrens stelt gezondheidszorgen uit. Het cijfer lag in de voorbije jaren nog nooit zo hoog . De stijging is misschien te verklaren door een gewijzigde vraagstelling in de enquête. Bij een volgende meting wordt dit duidelijk.

- Het percentage van de bevolking dat leeft in een huishouden zonder inkomen uit betaald **werk** is gestegen. Voor het percentage kinderen is dit sedert de nulmeting het hoogste cijfer (7,2%). De werkloosheidsgraad van jongeren blijft hoog (12,7%).
- Het **armoederisico** blijft ongeveer gelijk (9,8%). Bepaalde groepen, zoals de eenoudergezinnen, bevinden zich in een precare situatie: 22,2% (ongeveer 1 op 5) leeft in armoede. Opvallend is de stijging van het aantal mensen dat zich geen onverwachte grote aankopen (meer dan 900 euro) kan veroorloven: 15,6% en bij een huishouden met kinderen 21,5%. Het kan dus niet genoeg herhaald worden dat vele sociale minima en bijstandsuitkeringen onder de armoedegrens blijven steken.
- **Wonen** blijft een permanent probleem voor mensen in armoede. Het aantal sociale woningen nam toe, maar ruim onvoldoende om het doel te realiseren. De wachtlijsten blijven lang. Bijna 1 op 3 huurders ervaart de woonkosten als een zware last. Bovendien leeft 4 op 10 huurders in een woning van ontoereikende kwaliteit of met een gebrek aan comfort. Het aantal klanten bij de distributienetbeheerder voor elektriciteit en gas stijgt voortdurend. Ongeveer 30% van de kinderen onder de 18 jaar leeft in een woning van ontoereikende kwaliteit en/of met één of meer gebreken.
- Het decenniumdoel **onderwijs** om de laaggeletterdheid terug te dringen tot 3% is nog lang niet in zicht. Zowel het percentage leerlingen dat ongekwalificeerd het onderwijs verlaat als de schoolse vertraging blijven op ongeveer hetzelfde niveau.
- Voor de barometer **samenleven** is er een algemene daling van het deelnemen aan het verenigingsleven en culturele activiteiten. Het percentage mensen dat zich geen week vakantie buitenshuis kan veroorloven, is gestegen tot 19,6%. Bij de kinderen is dit zelfs 21,7%.

Aan het huidig tempo geraken we er niet

De Decenniumdoelen zijn nog lang niet in zicht. Aan het huidig tempo betekent dit dat:

- het nog 11,5 jaar duurt vooraleer de gezondheidsongelijkheid gehalveerd is;
- voor de halvering van het aantal gezinnen waar niemand werkt, we nog 40 jaar moeten wachten;
- om voor elk gezin een inkomen te bekomen dat de Europese armoederisicodrempel bereikt, we nog 36 jaar geduld moeten hebben;
- het bereiken van de 75.000 sociale woningen extra nog 48 jaar nodig zijn;
- we de 3% laaggeletterdheid binnen 94 jaar bereiken;
- om de netwerken van de mensen in armoede te verbreden nog 12 jaar nodig is.

Dringende maatregelen

Opnieuw zijn de vaststellingen schokkend en zorgwekkend. Armoede is structureel en moet structureel worden bestreden. Hiervoor zijn er vele maatregelen op vele terreinen nodig zoals een algemene en automatische betalende derde in de eerstelijnszorg. De wijkgezondheidscentra moeten worden uitgebreid. Om te kunnen opgroeien in een leefbare omgeving is een uitbreiding van degelijke, betaalbare en bereikbare sociale woningen onontbeerlijk. Ook een uitbreiding van de schuldhulpverlening dringt zich op.

De koopkracht van mensen is sterk afgenomen. Mensen hebben nood aan een leefbaar en zeker inkomen. Om werk en gezin te kunnen combineren moet er werk gemaakt worden van kwalitatieve en duurzame tewerkstelling en toegankelijke en betaalbare kinderopvang. Ook mensen die moeten leven van een minimumuitkering hebben recht op een menswaardig bestaan. Daarom moeten alle uitkeringen dringend worden opgetrokken. Rechten moeten automatisch worden toegekend.

Algemene conclusie

Volgens onze Armoedebaarometer slaagt onze welvaartsstaat er niet in om alle mensen een menswaardig leven te garanderen. Het leven voor mensen in armoede verbetert niet. De levenskost stijgt. De financiële druk op de gezinnen blijft toenemen. Wie van een uitkering of van één inkomen moet leven, heeft het zeer moeilijk. Meer nog, uit de cijfers blijkt dat ook meer mensen boven de armoedegrens het moeilijk krijgen.

Als we willen dat deze mensen kansen krijgen om deel te nemen aan de huidige samenleving, dan moet er ingezet worden op een sterker sociaal beleid. De politiek staat voor de uitdaging om te kiezen voor een solidaire samenleving en structurele maatregelen te nemen die vooral de maatschappelijk kwetsbare groepen van onze samenleving ten goede komen.

De conclusie blijft dat ondanks de gestegen welvaart gedurende de laatste decennia de armoede niet gedaald is, de ongelijkheid toegenomen is en dat de Europese, federale en Vlaamse overheden, ondanks hun zelf geformuleerde doelstellingen er niet in slagen deze trend significant om te buigen.

Hoe lang nog denken ze dit te kunnen volhouden?

EINDE PERSBERICHT

Het onderzoeksrapport is vanaf 23 mei 2013 12u te downloaden op www.decenniumdoelen.be

Perscontact: anny.vermeersch@decenniumdoelen.be

Meer informatie

Decenniumdoelen 2017

Huidevettersstraat 165

1000 Brussel

Anny Vermeersch

0474 – 25 48 80

www.decenniumdoelen.be

Partners van Decenniumdoelen 2017 zijn ABVV, ACV, ACLVB, ACW, Minderhedenforum, Samenlevingsopbouw Vlaanderen, Socialistische Mutualiteiten en socio-culturele verenigingen, Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, Netwerk tegen armoede, Kruispunt Migratie-Integratie, Uit de Marge en Welzijnzorg. Cera en Stichting P&V ondersteunen het initiatief.

Zes Decenniumdoelen

In 2007 formuleerden we **zes doelen**. Tegen 2017 wil Decenniumdoelen deze doelen gerealiseerd zien:

1. Een halvering van de gezondheidsongelijkheid tussen arm en rijk.
2. Een halvering van het aantal gezinnen waar niemand werkt.
3. Voor elk gezin, ongeacht de samenstelling, minstens een inkomen dat de Europese armoederisicodrempel bereikt.
4. Een toename van het aantal goede en betaalbare huurwoningen met 150.000 eenheden, waarvan minstens de helft sociale huurwoningen zijn.
5. Een daling tot 3% van laaggeletterdheid en laaggecijferdheid bij jongeren, in alle onderwijsvormen en voor alle jongerengroepen.
6. Mensen in armoede verbreden hun netwerken.